

hetzij aan een van de presbyteriaanse seminaries. Zijn kerkelijke overstap werd uitgesteld door zijn benoeming in 1894 tot hoogleraar kerkgeschiedenis aan Western Theological Seminary. Hij bleef echter contact onderhouden met Warfield en benijdde Geerhardus Vos, die in datzelfde jaar benoemd werd tot hoogleraar bijbelse theologie aan Princeton Theological Seminary. Op 28 februari 1896 gaf hij Bavinck te kennen, dat een kerkelijke overstap ondanks zijn nieuwe werkring geenszins uit zijn gedachten was: 'Het werk bevalt mij alleruitnemendst en ik bezit, geloof ik, de liefde en het vertrouwen mijner studenten. Warfield blijft steeds mijn trouwe vriend en schijnt ernstig te begeeren dat ik den eenen of anderen dag in de Presbyterische Kerk zal werkzaam zijn.'

Omdat hij in Holland slecht werd betaald trachtte hij eerst nog in 1900 met hulp van Griffis een benoeming te verkrijgen te New Brunswick.⁴⁵ Maar in 1903 kwam tenslotte het moment van de kerkelijke overstap voor Dosker, ongetwijfeld mede door toedoen van de invloedrijke Warfield ('mijn trouwe vriend').⁴⁶ In dat jaar aanvaardde hij een benoeming tot hoogleraar kerkgeschiedenis aan het presbyteriaanse Louisville Presbyterian Theological Seminary in Kentucky en ging hij over naar het presbyteriaanse kerkgenootschap. Deze functie aan het betrekkelijk kleine college – zo'n vijftig à zestig studenten per jaar in Doskers tijd – bekleedde hij tot aan zijn overlijden te Louisville op 23 december 1926. Hij werd begraven bij zijn eerste vrouw en zijn ouders te Grand Rapids.

Slot

Het leek een dooltocht zonder bepaald doel, die Dosker maakte van de Nederlandse afgescheidenen naar de Amerikaanse presbyterianen. Maar achteraf blijkt het de natuurlijke uitkomst van zijn zucht naar een gereformeerde kerk met een brede armslag en midden in de samenleving. Met dat verlangen verliet de vader de afgescheiden kring en emigreerde hij in 1873 naar de Verenigde Staten en om diezelfde reden voelde de zoon zich reeds als jong predikant ongemakkelijk in de Reformed Church en zocht hij aansluiting bij het neocalvinisme. Via deze stroming vond hij dertig jaar na aankomst in Amerika geruisloos aansluiting bij de presbyterianen. Zijn verhaal is in dit opzicht niet uniek, maar dankzij zijn brieven aan Bavinck bezitten we wel een zeldzame persoonlijke registratie van dit type amerikanisering van Nederlandse immigranten.

Aandacht verdient de wijze waarop Dosker in zijn amerikaniseringsproces vorm gaf aan zijn binding met het oude vaderland. Het neocalvinisme van Kuyper en de zijnen bond hem eerst nauwer aan

45. Dosker aan Griffis, 5 maart 1900. *Griffis-Collection*.

46. Dosker aan Bavinck, 28 februari 1896.